

РЕШЕНИЕ

№ 995

гр. В., 12.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОС., IV СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Ивелина Владова

при участието на секретаря Петя П. Петрова
като разгледа докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско дело № 20233100500368 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на 463 ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 18362/05.12.2022 год., подадена от В. С. А. от гр. А., В. област – длъжник по изпълнението по изп. дело № **** по описа на ЧСИ З.Д. с рег. № 808 с район на действие района на ВОС., срещу разпределение от 30.11.2022 год. на постъпила по изпълнителното дело сума в размер на 10 782,67 лева, предявено на 02.12.2022 год.

В жалбата са наведени оплаквания, че разпределението е незаконосъобразно, извършено е нарушение на чл. 460 от ГПК, както и на чл. 136 ал. 1, т. 1 от ЗЗД, която предвижда предпочтително удовлетворяване на вземанията за разноси по принудителното изпълнение от стойността на имота, за който са направени. Твърди се, че липсват данни как са изчислени и формирани сумите по разпределението; липсва сметка по чл. 79 ЗЧСИ, съответстваща на сумите по разпределението; от разпределението не става ясно за кои свои действия частният съдебен изпълнител е начислил такси и разноси, съответно и не е ясно извършени ли са разноси от вискателя, заплатени ли са авансово от него и на какво основание. Не е ясно и как са формирани разноските на вискателя в изпълнителното производство, заплатени ли са и за какви реално извършени действия са били евентуално заплатени. Жалбоподателят твърди, че са начислени суми за такси и разноси за дейности, които не са извършени, а начисляването им по ТТРЗЧСИ не е достатъчно основание за разпределянето им, след като същите суми обективно не представляват разход във връзка с имуществото на длъжника.

Изложени са и оплаквания, че сумите по изпълнителното дело, които са разпределени, са получени от проданта на други имоти, а не от имотите на длъжника, върху които е била наложена възбрана, в резултат на което и получените суми са се оказали недостатъчни за удовлетворяването на взыскателите.

Отправено е искане за отмяна на разпределението.

Взыскателите М. С. Я. и Я. Г. Я., по чиято молба е образувано изпълнителното производство, както и присъединения по право взыскател - държавата, чрез ТД НАП – В., не са подали писмени възражения на жалбата.

ЧСИ е изложил писмени мотиви, според които жалбата е неоснователна.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт на съдебният изпълнител и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Производството по изп. дело № **** по описа на ЧСИ З. Д., е образувано по молба на М. С. Я. от гр. В. и Я. Г. Я. от с. ПР., общ. А., В. област и въз основа на приложени изпълнителни листи с № № 447; 448 и 448 и трите от дата 07.09.2016 год., издадени от ОС-В. по гр. дело № 3128/2013 год. на ОС-В., в гр. дело № 391/2015 год. на ВАПС и гр. дело № 904/2016 год. на ВКС на РБ, Четвърто г. о., Г. К., с които длъжникът В. С. А. от гр. А., В. област е осъден да заплати на М. С. Я. сумата от 8 000 лева по първия изпълнителен лист; на Я. Г. Я. – сумата от 8 000 лева по втория изпълнителен лист и на М. С. Я. и Я. Г. Я. сумата от 4 000 лева /по 2 000 лева на всеки един от двамата/ - по третия изпълнителен лист. Вземанията на кредиторите по цитираните изпълнителни листа са за присъдени в тяхна полза съдебни разноски по цитираните граждански дела.

Изпълнението е насочено върху различни активи на длъжника.

Въз онова на удостоверение по чл. 191, ал. 4 ДОПК от 12.03.2020 год. държавата, чрез НАП ТД – В., е присъединена като взыскател по право за публичните ѝ вземания към длъжника в размер на 2341, 00 лева, които вземания, според удостоверението по чл. 191, ал. 4 от ДОПК от дата 25.11.2022 год., издадено непосредствено преди извършване на обжалваното разпределение от 30.11.2022 год., са в размер на 160 лева.

В хода на изпълнителното са наложени възбрани, извършени са описи и публични продани на два имота на длъжника, находящи се в землището на гр. А., В., област, притежавани от него в съсобственост с други лица: 1 / 3 ид. част от поземлен имот с идентификатор 00182.38.14 и 1 / 3 ид. част от 00182.24.17 и двата по КKKP на гр. А., В. област. От продажбите на описаните два имота е постъпила сумата от 10 782, 67 лева.

С протокол от 30.11.2022 год. е извършено разпределение на сумата от 10 782, 67 лева, постъпила по изпълнителното дело от публичните продани на двата имота на длъжника. Прието е, че общата сума на разноските по изпълнението, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД е в размер на 2929, 01 лева, от които: 2479, 01 лева –

такси и разноси по ТТРЗЧСИ, вкл. и таксите по т. 26 от ТТРЗЧСИ и 450 лева – адвокатско възнаграждение, заплатено от вискателите, по чиято молба е образувано изпълнителното производство, която също се ползва с привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД.

На основание чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД в полза на държавата е разпределена сумата от 160 лева.

Остатъкът от сумата от 10 782, 67 лева, а именно: сумата в размер на 7693, 66 лева е разпределена съразмерно между вискателите, с коефициент 0, 384683 ($7693, 66 / 20\,000 = 0, 384683$), на основание чл. чл. 460, изр. второ ГПК.

При тези данни настоящият състав намира, че жалбата против разпределението от 30.11.2022 год. по изп. дело № 126/2020 год. по описа на ЧСИ З. Д., предявено на 02.12.2022 год., е неоснователна.

Съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с ТР № 2/2021 год. на ОСГТК на ВКС на РБ при проверка по реда на чл. 463 ГПК на законосъобразността на оспорваното разпределение съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата. Съдът служебно проверява дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право вискатели.

Оплакванията в жалбата, че липсвали данни как са изчислени и формирани сумите по разпределението; че липсвала сметка по чл. 79 ЗЧСИ, съответстваща на сумите по разпределението; че от разпределението не ставало ясно за кои свои действия частният съдебен изпълнител е начислил такси и разноси, съответно и не било ясно извършени ли са разноси от вискателя, заплатени ли са авансово от него и на какво основание, са бланкетни. Същите са и неоснователни. Видно от изпълнителното дело, за всички дължими авансово от двамата вискатели такси и разноси за изпълнението са изготвяни сметки съгласно чл. 79 ЗЧСИ с точно посочване на основанията за дължимостта им (съответното действие, извършено от частния съдебен изпълнител), а подробно описаните в обжалваното разпределение суми за такси и разноси по ТТРЗЧСИ съответстват на изготвените сметки. Правилно е отчетено в разпределението кои от авансово дължимите от вискателите такси и разноси по изпълнението са заплатени от тях и кои не са, поради което и дължимите авансово и незаплатени от вискателите такси и разноси са разпределени за плащане към частния съдебен изпълнител, на основание чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД.

Наведените в жалбата оплаквания, че разпределенията по изпълнителното дело суми са получени от проданта на други имоти, а не от имотите на длъжника, върху които е била наложена възбрана, не следва да бъдат обсъждани доколкото нямат отношение към законосъобразността на разпределението.

В обобщение жалбата на В. С. А. от гр. В. – длъжник по изпълнението по изп. дело № **** по описа на ЧСИ З.Д. с рег. № 808 с район на действие

района на ВОС., срещу разпределението от 30.11.2022 год. на постъпила по изпълнителното дело сума в размер на 10 782,67 лева, предявено на 02.12.2022 год., е неоснователна и следва да се остави без уважение.

С оглед изхода от делото, отправеното искане и представените доказателства, в полза на взыскателите М. Я. и Я. Я. следва да се присъдят разноски за настоящото производство в размер на сумата от по 300 лева на всеки един от двамата, съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата с вх. № 18362/05.12.2022 год. по рег. на ЧСИ З.Д. с рег. № 808, подадена от В. С. А. от гр. В. – длъжник по изпълнението по изп. дело № **** по описа на ЧСИ З.Д. с рег. № 808 с район на действие района на ВОС., срещу разпределение от 30.11.2022 год. на постъпила по изпълнителното дело сума в размер на 10 782,67 лева, предявено на 02.12.2022 год.;

ОСЪЖДА В. С. А. ЕГН ***** от гр. А., В. област, ул. И. Д. № 16 да заплати на М. С. Я. ЕГН ***** с постоянен адрес: гр. В., ул. **** и на Я. Г. Я. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В., ул. ****, сумите от по 300 лева /триста лева/ на всеки един от двамата – разноски за настоящото производство, съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред ВАПС в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____